

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 269/2019
29.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ... чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из против тужених Компаније ЂЂ у стечају из ... чији је пуномоћник Илић Војислав, адвокат из ... Компаније ЕЕ у стечају, чији је законски заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника Републике Србије из Београда, Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, као правног следбена Агенције за приватизацију Републике Србије из Београда и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници одржаној 29.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 388/15 од 05.05.2017. године, прекинут је поступак у овом предмету, по тужби тужилаца ради исплате новчане накнаде, услед отварања стечајног поступка над туженим Компанијом ЂЂ и Компанијом ЕЕ. Решењем Трећег основног суда у Београду П1 388/15 од 06.06.2017. године, ставом првим изреке, одлучено је да се наставља поступак у предмету П1 388/15 у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републику Србију, прекинут решењем од 05.05.2017. године, а ставом другим изреке, жалба тужилаца изјављена 19.05.2017. године на решење од 05.05.2017. године одбачена је, као недозвољена. Наведено решење потврђено је решењем Вишег суда у Београду Гж1 370/17 од 21.03.2018. године. Затим се Трећи основни суд у Београду решењем П1 388/15 од 14.01.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и након правноснажности решења списе предмета доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду на даљи поступак.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и дописом П 1621/19 од 05.04.2019. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), у вези члана

30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Трећи основни суд у Београду је донео пресуду П1 388/15 од 06.10.2015. године, против које су тужиоци и тужени ЕЕ изјавили жалбе о којима није одлучено (Апелациони суд у Београду је решењима од 08.04.2016. године и 20.05.2016.године предмет вратио Трећем основном суду у Београду ради допуне поступка). Након тога је Трећи основни суд у Београду решењем од 05.05.2017. године прекинуо поступак у овом предмету због отварања стечајног поступка у односу на тужене Компанију ЂЂ и Компанију ЕЕ, да би по предлогу тужилаца донео решење од 06.06.2017. године о наставку поступка у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републику Србију, а затим се решењем од 14.01.2019. године огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Привредном суду у Београду.

Тужиоци су поднеском од 04.04.2018. године између осталог предложили доношење решења о повлачењу тужбе у делу главног потраживања и камате у односу на тужене ЂЂ и ЕЕ и утврђење основаности потраживања које се односи на оспорене трошкове парничног поступка од стране тужених ЂЂ и ЕЕ.

Одредбом члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП је прописано да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 224. став 2. ЗПП, да, за време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку. Ако је прекид наступио после закључења главне расправе, суд може на основу те расправе да донесе одлуку. Одредбом члана 225. став 1. ЗПП, да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09...95/18), је прописано да се, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбама члана 90. Закона о стечају је прописано, под којим условима се парнични поступак наставља у којем је стечајни дужник тужени. Одредбама члана 91. овог закона, прописане су могућности суда у случају испуњености или неиспуњености услова из члана 90. овог закона (одбацивање предлога за наставак прекинутог поступка или одређивање наставак поступка и евентуално уступање предмета надлежном суду).

Како је Трећи основни суд у Београду прекинуо поступак јер су тужени ЂЂ и ЕЕ у стечају, а затим наставио поступак само у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републику Србију, то у овој фази поступка није могао да се огласи ненадлежним у односу на све тужене, већ је у овом случају морао да настави поступак у односу на све тужене што није учинио, а затим код постојања предлога за наставак поступка из члана 225. став 1. ЗПП, да сагледа околности од којих зависи одлука о наставку поступка, односно

оцени испуњеност услова из члана 90. Закона о стечају и донесе одлуку из члана 91. и члана 92. овог закона, због чега је стварно надлежан за даље поступање у овој парници Трећи основни суд у Београду, на основу цитираних одредаба Закона о парничном поступку и Закона о стечају.

Поред тога, уколико Трећи основни суд у Београду, нађе да није стварно надлежан да поступа у односу на тужене који су у стечају, имајући у виду садржину тужбеног захтева, треба да оцени да ли има места доношењу одлуке о одвојеном расправљању и раздвајању поступка у односу на тужене, на основу члана 221, 222. и 254. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр.111/09, са изменама и допунама), у вези члана 328. ЗПП, па после тога да се огласи стварно ненадлежним у односу на тужиоце који су у стечају.

Такође, с обзиром да је против првостепене пресуде изјављена жалба о којој није одлучено, то је Трећи основни суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету у овој фази поступка, у смислу чл. 378. до 381. ЗПП, након чега ће предмет доставити Апелационом суду у Београду као стварно надлежном за одлучивање о жалби, будући да у жалбеном поступку нема атракције стварне надлежности услед стечаја.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић